

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118208485
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4118208485.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily P. a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa (osoby povinnej platiť výživné): pkl, nar. XX.XX.XXXX, bytom K. - X. XX, proti osobe oprávnenej z platenia výživného: R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. U. - U. V. XXXX/XX, zastúpená Z. X., bytom K. U. - M. V. XXXX/XX, o návrhu navrhovateľa na zníženie výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 25Pc/17/2018-86 zo dňa 09. októbra 2018 v jeho zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania z r u š u j e a vec v týchto častiach v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že: Súd mení rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 7C/88/2010-72 zo dňa 12.10.2010 tak, že znižuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči osobe oprávnenej z platenia výživného zo sumy 150 eur na sumu 130 eur, počnúc od 01.08.2018. Výživné je navrhovateľ povinný platiť k rukám osoby oprávnenej z výživného vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca vopred. Vo zvyšku súd návrh zamietá. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods.3, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 20.07.2018 domáhal voči osobe oprávnenej z platenia výživného - dcére zníženia výživného na plnoleté dieťa zo sumy 150 eur na sumu 50 eur mesačne. Manželstvo navrhovateľa a matky oprávnenej bolo rozvedené v roku 2010, dcéra bola zverená matke. Od toho času sa znížil príjem navrhovateľa zo sumy 600 eur na sumu 400 eur mesačne. Za posledné roky sa zhoršil zdravotný stav navrhovateľa a každý rok býva dlhodobo PN. Má manželku ktorá ma zhoršený zdravotný stav a ďalšie dve vyživovacie povinnosti na dve maloleté deti, syn E. má zdravotné problémy. Navrhovateľ sa pridrižoval podaného návrhu. Stále je samostatne hospodáriaci roľník a príjem pri rozvode ako aj teraz si vypočítal keďže predáva aj tovar priamo z dvora. Zníženie príjmu je zapríčinené dlhodobými PN-kami naposledy od novembra 2017 do júna 2018. Má problémy zdravotné s chodidlami, ako aj so spodnou časťou chrbtice, oboje riešil rehabilitáciami. 02.08.2018 sa mu narodil syn U. a teda okrem oprávnenej má dve ďalšie vyživovacie povinnosti. Syn E. má zdravotné problémy, s čím sú spojené náklady. V januári 2019 majú absolvovať ďalšie vyšetrenia v Bratislave. Aj manželka má zdravotné problémy, je čiastočne invalidná, keď má problém s obličkovými kameňmi čo sa jej ešte počas posledného tehotenstva zhoršilo. Máva časté záchvaty, bola aj opakovane hospitalizovaná a vtedy musí ísť z práce domov a starať sa o deti. V minulosti ako uvádzala zástupkyňa oprávnenej osoby, mal tri roky PN-ky z dôvodu problémov s kolenom, aj pretože v hore padol z vetriesky. Manželka poberá materskú 220 eur a invalidný 160 eur. Zástupkyňa osoby oprávnenej z platenia výživného uviedla, že

s podaným návrhom nesúhlasí. Dcéra študuje 3. ročník VŠ, v súčasnosti je na zahraničnom študijnom pobyte. Štúdium by malo byť päť ročné. Ona ako matka nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť a s dcérou nemajú nijaké mimoriadne náklady. Štúdium je však finančne náročné, keďže študuje v Prahe, s čím sú spojené zvýšené náklady. Čo sa týka navrhovateľa, ešte v čase keď spolu žili, mával často PN, najmä v zimných mesiacoch. Keby ona išla k lekárovi, aj u nej by bol zistený problém s chrbticou. Navrhovateľ podal návrh vtedy, keď dcéra od neho žiadala doplatok výživného za roky 2016, 2017. Podala aj trestné oznámenie, po čom v auguste 2018 navrhovateľ zameškané výživné doplatil a za posledné dva mesiace platí po 50 eur. Iným spôsobom ako výživným navrhovateľ na dcéru neprispieva. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že navrhovateľ je otcom dcéry - osoby oprávnenej z platenia výživného. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 7C/88/2010 -72 zo dňa 12.10.2010 bola oprávnená zverená do výchovy matky, otec bol zaviazaný na platenie výživného v sume 150 eur. V súčasnosti študuje oprávnená v treťom ročníku na vysokej škole v Prahe, aktuálne je na študijnom pobyte vo Francúzsku. Súd nepovažoval jej osobný výsluch za potrebný. Oprávnená žije s matkou, ktorá má priemerný mesačný príjem v sume 1.159,87 eur. Nesúhlasila so znížením výživného. Navrhovateľ je ženatý, jeho manželka je čiastočne invalidná a poberá invalidný dôchodok v sume 165,60 eur a materskú 220 eur. Majú spolu dve maloleté deti, E. a U., narodené 28.02.2014 a 02.08.2018. F. E., ako aj manželka majú zdravotné problémy, ktoré si u E. vyžadujú zvýšené finančné náklady a u manželky hospitalizácie a väčšiu potrebu navrhovateľa starať sa o deti. Navrhovateľovi sa znížil príjem zo 600 eur na 400 eur mesačne. Tak ako v tomto konaní aj v rozvodovom súd vychádzal z vyjadrenia navrhovateľa. Podľa daňových priznaní je navrhovateľ opakovane v strate, s odstupom od rozvodu sa mu znižuje tak príjem, ako aj výdavky. Navrhovateľ má zdravotné problémy, pre ktoré býva dlhodobo PN, podľa zástupkyne oprávnenej býval PN aj pred rozvodom. Navrhovateľ pravidelne neplatí výživné, doplatil ho až na základe trestného oznámenia. Navrhoval znížiť od 01.08.2018 výživné na sumu 50 eur. Súd prvej inštancie vzhľadom na hore uvedené skutočnosti, vychádzajúc z preukázaného stavu súd čiastočne vyhovel návrhu tak, že znížil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa na oprávnenú osobu zo sumy 150 eur na sumu 130 eur, počnúc od 01.08.2018 (po podaní návrhu). Vo zvyšku súd návrh zamietol. Súd takto rozhodol vzhľadom na situáciu platnú v čase rozhodnutia. Od posledného určenia výživného uplynula dlhšia doba a u oprávnenej nastali s odstupom času zmeny odôvodňujúce vyššie náklady (vek, status, hospodárska situácia spoločnosti), ako aj zásadná zmena v štúdiu na vysokej škole ktoré je finančne náročnejšie. Na strane oprávnenej osoby by tak bol dôvod na zvýšenie výživného, súd však musí brať do úvahy aj možnosti rodiča v tomto prípade navrhovateľa. Súd akceptoval návrh navrhovateľa v tom, že prišlo k zmene v jeho pomeroch, ktoré čiastočne dávajú dôvod pre zníženie výživného. Tak ako v rozvodovom konaní, ani v tomto nebol spochybnený navrhovateľom uvádzaný príjem. U navrhovateľa je aj znižujúca výška príjmov z podnikania, pričom je stále v strate. Navrhovateľovi pribudli dve vyživovacie povinnosti. Zdravotné problémy má jeho manželka, aj starší syn. Podľa súdu išlo o faktory, ktoré boli možné navrhovateľom ovplyvniť, ale aj také čo nie. Ak vedel o svojich a manželkiných zdravotných problémoch a ich finančnej situácii, bolo ďalšie dieťa nerozvážnosťou. Súd nezohľadňoval zdravotné problémy navrhovateľa, keď dlhodobo PN bol aj v čase manželstva s matkou oprávnenej a v čase rozvodu, pričom bolo právoplatne určené výživné v sume 150 eur. Je na zamyslenie, či má význam navrhovateľovi podnikat', keď je dlhodobo v strate. V Nitrianskom kraji je v súčasnosti vysoká možnosť zamestnať sa za vyšší príjem, ako uvádzal navrhovateľ. Otec ako rodič má vyvinúť maximálnu snahu na finančné zabezpečenie všetkých detí, aj oprávnenej. Súd zohľadnil, že má navrhovateľ ďalšiu vyživovaciu povinnosť, pričom syn Rastislav má zdravotné problémy, ktoré evidentne vyvolávajú vyššie finančné náklady a pre zdravotné problémy manželky je z časového hľadiska obmedzovaná aj jeho práca, počas ktorej sa musí sám starať o rodinu. Nesmie však zabúdať, že aj oprávnená je jeho rodinou. Inak ako výživným na ňu neprispieva. Súd teda čiastočne znížil výživné, keď mal za to, že vzhľadom na lepší príjem matky oprávnenej, k zníženiu životnej úrovne oprávnenej nedôjde, matka oprávnenej vie tak toto zníženie vykryť v porovnaní s navrhovateľom. Nešlo však o dôvod pre zníženie výživného. Príjem matky nemôže suplovať povinnosť otca. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže išlo o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ v jeho zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zníži vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči osobe oprávnenej na platenie výživného zo sumy 150 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne počnúc od 01.08.2018. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že trvá na tom, že na strane navrhovateľa došlo k výraznému

zníženiu príjmov, k zmene pomerov, čo aj preukázal predložením listinných dôkazov, ktoré smerovali k preukázaniu jeho príjmu, k rozšíreniu jeho vyživovacích povinností, pretože mu pribudli dve vyživovacie povinnosti. Súd sa síce touto otázkou zaoberal, avšak nesprávne vyhodnotil tieto dôkazy. Pokladá za neadekvátne, pokiaľ súd vo svojom rozhodnutí argumentoval tým, že ďalšie dieťa, ktoré sa mu narodilo zo súčasného manželstva, pokladá za nerozvážnosť. Také tvrdenie neobstojí ani v kontexte konštatácie súdu, jeho úvah a odporúčaní o tom, že má zvážiť svoje podnikanie. Ďalej súd tvrdí, že jeho zdravotné problémy výrazne ovplyvňujúce jeho zárobkové možnosti a schopnosti zárobku existovali aj v čase pôvodného rozhodovania. Od poslednej súdnej úpravy výživného „zostarol“, avšak jeho zdravotný stav sa nezlepšil, práve naopak. Je teda nanajvýš paradoxné odôvodnenie rozsudku v tom, že nezohľadňoval pri rozhodovaní jeho zdravotné problémy z dôvodu, že bol práceneschopný podľa tvrdenia bývalej manželky aj v čase manželstva. Zárobkové a majetkové pomery na strane matky oprávnenej osoby na výživné sú nepochybne výrazne vyššie ako na jeho strane. Po rozvoje manželstva sa dohodol s matkou osoby oprávnenej na výživné na vysporiadaní BSM a „nechal“ jej trojizbový byt v K. U., v ktorom má trvalé bydlisko aj osoba oprávnená na výživné. Tento byt bol za trvania manželstva úplne zrekonštruovaný. Matka oprávnenej osoby na výživné tento byt neužíva dlhodobo, v súčasnosti žije v rodinnom dome so svojím priateľom v K. U.. O jej majetkových pomeroch svedčí fakt, že nadobudla osobné auto približne pred tromi rokmi, strednej kategórie, nemalej hodnoty, pričom on na zabezpečenie potrieb jeho rodiny si nemôže dovoliť kúpiť nové auto, používa auto približne 15 rokov staré. O zárobkových pomeroch sa zmienil aj súd, uvádza výšku zárobku matky osoby oprávnenej na výživné, ktorý je približne dvojnásobný oproti jeho príjmu z podnikania. Nesúhlasí s argumentáciou súdu, ktorý poukazuje na možnosti zamestnania sa v Nitrianskom kraji. Na jednej strane súd tvrdí, že zohľadnil zdravotný stav, invaliditu jeho súčasnej manželky, zdravotné ťažkosti jeho syna Rastislava a na druhej strane mu odporúča hľadať si zamestnanie, pracovný pomer. Súd sa zmieňuje aj o zvýšenej časovej náročnosti v súvislosti s celou jeho osobnou starostlivosťou o súčasnú rodinu a na druhej strane mu odporúča zamestnať sa v trvalom pracovnom pomere, hoci nekonkretizuje ním uvažované pracovné zaradenie s ohľadom na jeho vek, vzdelanie, pracovné zaradenie, atď. Návrh na zníženie výživného podal 20. júla 2018, osoba na oprávnená za posledných približne 1,5 roka prestala s ním komunikovať, približne do roku 2017 spolu telefonovali, prípadne sa stretli, avšak za uvedené obdobie nepokladá za svoju povinnosť informovať ho o svojom živote, štúdiu, študijných výsledkoch a pod. a nezaujíma sa ani o jeho život, zdravotný stav, atď. Dozvedel sa, že počas štúdia si brigádnicke zarába, bola na brigáde v Španielsku, je presvedčený, že aj počas štúdia na vysokej škole si privyrába. Dokazovanie na súde nebolo dôsledne vykonané, hoci on v písomnom návrhu navrhol vykonať dôkaz výsluchom účastníkov. Trvá na tom, že nie je v jeho zárobkových možnostiach, schopnostiach a majetkových pomeroch v súčasnom období platiť výživné 130 eur mesačne. Súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal so zisteným skutkovým stavom, na základe vykonaných dôkazov prijal nesprávne právne závery.

3. Osoba oprávnená na výživné, ako aj jej zástupkyňa (matka) sa vyjadrili k odvolaniu navrhovateľa písomným podaním doručeným súdu dňa 11.12.2018. Osoba oprávnená na výživné uviedla, že nesúhlasí so znížením výživného. Uviedla, že jej matka vyplatila navrhovateľovi z bytu polovičnú hodnotu podľa rozhodnutia súdu vo výške 22.950 eur. Navyše byt nebol plne zrekonštruovaný. Plastové okná v OI, plne zrekonštruovaná kuchyňa a výmena sanity, boli uhradené výhradne zo strany jej matky v čase, keď už s nimi navrhovateľ nebýval a už mal vyplatenú polovicu bytu, na ktorú rekonštrukciu mala jej matka stavebný úver, ktorý splatila v marci 2018. Po rozvoje rodičov chodila k navrhovateľovi a starej matke prespať na jednu noc cez víkend, viac času tam nechcela tráviť, nemala tam vybudované zázemie, neustále počúvala od starej mamy nátlaky, aká je jej matka zlá, aký je navrhovateľ dobrý. V 16 rokoch mala už svoje vlastné názory, necítila sa tam psychicky dobre, nevedela sa tam sústrediť na učenie, často po príchode domov sa rozplakala. Návštevy u navrhovateľa a starej matky na ňu zle vplývali. Pripravovala sa v tom čase na maturitu a rozhodla sa, že tam nejaký čas nebude nechodiť a budú si s navrhovateľom iba volať alebo sa stretnúť v meste. Tak aj bolo, volali si, stretli sa v meste na káve. To sa dialo v roku 2016, teda navrhovateľa a starú matku nenavštívila cca päť mesiacov. V septembri - októbri 2016 jej navrhovateľ pri jednom stretnutí oznámil, že sa v lete oženil, čaká s manželkou dieťa. Táto skutočnosť zmenila jej názor na navrhovateľa a vzťah s ním vzhľadom na spôsob, akým jej túto skutočnosť prezentoval. Keď sa ho neskôr spýtala, čo bolo dôvodom, že jej to nepovedal skôr alebo iným spôsobom, povedal jej, že ona nevidí do jeho ťažkej situácie. Od toho dňa s navrhovateľom komunikovala stroho, odmietla sa s ním stretnúť na káve, pretože to nepovažovala za normálne a k sebe ju od tohto momentu nikdy nezavolať, a ani jedenkrát sa nesnažil zoznámiť ju so svojou novou rodinou. Keď si zavolať raz za mesiac, nechcela sa s ním deliť o jej vedľajšie aktivity popri škole, projekty v zahraničí, na ktorých sa mala možnosť zúčastniť. Takisto ani on nepovažoval za potrebné, deliť sa s

ňou ohľadne svojich osobných záležitostí. Do Španielska sa išla zdokonaľiť v jazyku a zarobiť si, pretože navrhovateľ jej ani jedenkrát neposlal výživné načas. Navrhovateľ neprispieval na jej výživu pravidelne, v mesiacoch júl, august v rokoch 2016 a 2017 jej neposlal nič, dôvodiac tým, že je leto a nechodí do školy. Výživné za tieto mesiace si musela vyžiadať prostredníctvom polície a následného súdneho konania a dostala ich na účet 17.09.2018. Aby mohla vycestovať do Španielska, musela jej dať jej matka viacnásobok peňazí, ktoré normálne dostávala, keďže v čase, keď si kupovala letenky jej navrhovateľ sms správou oznámil, že nemá, pošle jej neskôr. Brigádnicky si počas školy privyrába, pretože už tri roky sa nemôže spoľahnúť na včasné poslanie výživného zo strany navrhovateľa a potrebuje si platiť poplatky za ubytovanie na internáte načas, cestovné náklady, študijné materiály. Jej brigádnický zárobok je nepravidelný, zmluvu má vždy na dohodu, keďže je študentkou denného štúdia Vysoké školy ekonomickej v Prahe a momentálne je na študijnom pobyte Erasmus vo Francúzsku, kde sú jej výdavky podstatne vyššie a v tomto čase nevykonáva brigádnickú prácu a do budúcnosti nemá žiadnu zaistenú. Matka oprávnenej osoby na výživné (zástupkyňa v konaní) uviedla, že navrhovateľ jej „nechal“ trojizbový byt v roku 2015 s tým, že mu musela zaplatiť 22.950 eur. Byt bol čiastočne zrekonštruovaný, nie úplne. V marci 2018 splatila stavebný úver, ktorý použila na rekonštrukciu bytu a to - kompletná výmena kuchynskej linky, sporák, výmena sanity v byte, výmena okien za plastové OI. Uvedený byt užíva, nemá ho v prenájme. Nevie, aký má vplyv na platenie výživného fakt, či žije sama alebo má priateľa, či v byte prespáva celý rok, alebo len 160 dní. Osobné auto si nekúpila, nie je majiteľom žiadneho motorového vozidla. Výživné navrhovateľ posielal na dcéru pravidelne, aj keď o mesiac neskôr, v čase kedy dcéra chodila na strednú školu a anglický kurz a podpora zo strany navrhovateľa zostala vždy len na výživnom. Dcéra mala záujem navštevovať navrhovateľa v Žitavoch, avšak ten nechcel chodiť po ňu autom, hoci sa jedná o 5 km vzdialenú obec. Po príchodoch v nedelu stále plakala, nevedela jej vysvetliť, prečo sa navrhovateľ k nej takto správa. V auguste 2017 ju dcéra požiadala, či by nenapísala navrhovateľovi ohľadom výživného, ktoré jej neposlal z dôvodu, že má z neho strach, tak mu ona poslala sms ohľadne dlžného výživného, na ktorú sms jej navrhovateľ vulgárne svojou sms-kou odpovedal. Od toho okamihu 25.08.2017 prestala dcéra s navrhovateľom komunikovať. Jej príjem je vyšší ako príjem navrhovateľa, ale hlavne vďaka tomu, že je oficiálny, zatiaľ čo príjem navrhovateľa je reálne nedokázateľný.

4. Navrhovateľ sa písomným podaním doručeným súdu dňa 03.01.2019 vyjadril k vyjadreniu osoby oprávnenej na výživné a jej zástupkyne. Uviedol, že pokiaľ „nechal“ trojizbový byt bývalej manželke a osobe oprávnenej na výživné, nemuseli sa sťahovať do iného bytu, ani si vybudovať nové bývanie. On bol z bytu vyhodnený a bývalá manželka ho z bytu vyplatila až po 5 rokoch po rozvoде. Predmetný trojizbový byt odkúpili na základe kúpnej zmluvy v roku 1998, ktorý zrekonštruovali, pokiaľ v ňom nebývali a to jadro bytu, elektroinštalácia, podlahy, omietky, maľovky v celom byte, neskôr menili všetky okná, balkónovú lodžiu za plastové, okrem okna v obývačke, ktoré zrenovoval, vymenil tesnenia, natrel novým náterom. Postupne v rokoch 2004 R. 2008 financoval obývaciu stenu, vstavanú skriňovú zostavu v spálni, vstavanú skriňovú zostavu na chodbe, spolu v prepočte za 4.248 eur. Tieto veci nechal v byte. Bývalá manželka ho v roku 2009 dvakrát vyhodila z bytu, vymenila neskôr zámok na vchodových dverách. Našťastie mal matku, ktorá býva tri km od K. U. v obci K., ktorá ho prijala, bol nútený riešiť svoje bývanie, nakoľko sa s matkou dohodli, že si musí do dvoch rokov zrealizovať vlastný byt. Bývalá manželka ho odmietala vyplatiť, napriek viacerým výzvam, čo naťahovala až do roku 2015. Pokiaľ bývalá manželka v predmetnom byte menila spomínané huteľné veci, podľa jeho názoru sa jednalo o výmenu vecí pre ich opotrebenie. Pokiaľ s osobou oprávnenu na výživné chodili do Žitav k jeho matke, tá si vybudovala so starou matkou pekný dôverný vzťah a od útleho detstva sa neustále sťažovala na svoju matku. Počas rozvodového konania navrhol osobe oprávnenej na výživné striedavú osobnú starostlivosť, tá s tým súhlasila, avšak 2 až 3 týždne pred vypočutím kolíznym opatrovníkom ju zobrala bývalá manželka na dovolenku do Tuniska, bez jeho súhlasu a vedomia, následne osoba oprávnenu na výživné zmenila názor, pred kolíznym opatrovníkom vypovedala, že v K. nechce bývať z dôvodov, že tam nemá kamarátky, že sú tam komáre, čo ju štípu a že tam nemá zázemie, čo je klamstvo. Jeho matka na osobu oprávnenu na výživné žiadny nátlak nevyvíjala. Osoba oprávnenu na výživné mu povedala už v roku 2013, že do Žitav bude chodiť len vtedy, keď ona bude chcieť, že mu zavolá, kedy tam bude chcieť ísť, odvtedy v K. nebola, pretože mu už nikdy nezavolała, tak ako sľúbila. Vo februári 2014 si volali, že si chce robiť vodičák v lete cez prázdniny, ponúkol jej pomoc, že ju bude učiť šoférovať na jeho aute, boli dvakrát, chodili z Topoľčianok na Hrušov po lesnej ceste. Keď ju zaviezol domov, zaparkovali pred bytovkou, ako vystupovala z auta rozplakala sa, v tom bývalá manželka začala trieskať rukami po jeho aute ako psychopat, rýchlo sa mu podarilo ujsť autom. To bol jeden z jeho posledných pokusov o ich stretnutie. Skutočnosť, že sa oženil v septembri 2013, jej neoznamoval, lebo na to mal vážne dôvody. Jeho manželka sa dozvedela sprostredkované o agresivite jeho bývalej manželky, čo

zažila aj neskôr na vlastnej koži a to tak, že od roku 2014, kedy začali rekonštruovať obytné podkrovie u matky v rodičovskom dome, bývalá manželka mu poslala výhražnú sms-ku. Jeho súčasná manželka vyslovila prosbu, aby sa zobrali mimo Zlatých Moraviec z opatrnosti, aby deň ich sobáša bol jednoduchý a bez bývalej manželky, ktorá by určite „dobešla“, keby sa to dozvedela. Preto to osobe oprávnenej na výživné neoznamoval, lebo by to vedela bývalá manželka. V decembri 2015 osobe oprávnenej na výživné volal, ako jeden z mnohých zúfalých pokusov, že jej chce odovzdať darčeky na Vianoce, stretli sa pred kaviarňou aj s jeho synom, podal jej tašku s darčekom, čo odmietla prevziať, takisto to bolo v roku 2016. Následne jej napísal, že končí so všetkými zúfalými pokusmi o stretnutie, rezignoval. Je absurdné, pokiaľ osoba oprávnená na výživné poukazuje na to, že jej nepredstavil svoju rodinu, keď ona svoj osobný vzťah s ním „pochovala“ nechutnými klamstvami, spálením všetkých mostov, ktoré viedli k nemu, keď na jej živobytie prispel za osem rokov sumou 14.400 eur. Osoba oprávnená na výživné k nemu nemá žiadnu úctu. Pokiaľ bol v omeškaní s platením výživného, nemeškal viac ako dva mesiace, čo sa stalo len sporadicky. Čo sa týka mesiacov júl a august 2016, je pravdou, že prestal platiť výživné, pretože osoba oprávnená na výživné ukončila strednú školu, neoznámila mu, ako jej dopadla maturita, ani že ide na VŠ do Prahy, ktorú skutočnosť mu až koncom augusta telefonicky oznámila bývalá manželka spôsobom agresívnych nadávok a vulgarizmov. Navyše mu osoba oprávnená na výživné neskôr povedala, že bola na brigáde v USA. Čo sa týka mesiacov júl, august 2017, povedala mu, že nemá čas sa s ním stretnúť, lebo ide brigádovať do Španielska. Mal za to, že zo zákona cez prázdniny, pokiaľ si vedela na seba zarobiť, je schopná sama sa užiť. Ďalej uviedol, že nové osobné auto strednej triedy Hyundai Tucson bielej farby matka osoby oprávnenej na výživné užíva denne minimálne tri roky, takže ak ho má na lízing, zatiaľ majiteľom do splatenia je lízingová spoločnosť, alternatívne, ak ho vyplatila v hotovosti, napísala ho na inú osobu. Osoba oprávnená na výživné nikdy nešla do Žitavian autobusom, vždy chodil pre ňu osobne autom. Pokiaľ ide o oficiálnu mzdu matky osoby oprávnenej na výživné, tá pracuje v súkromnej firme, kde majiteľom je jedna a tá istá osoba, pracuje tam 18 rokov, robí účtovníctvo a celú administratívnu agendu, takže pracovnú zmluvu si robí sama. Hlavne pracuje v súkromnej firme, kde nie je problém, vyplácať časť mzdy v hotovosti, mimo oficiálnej mzdy. Účtovníctvo pre jeho firmu robí firma Halás s.r.o., ktorá je spoluzodpovedná za to, čo mu účtuje, navyše je platcom DPH a daňový úrad mu niekoľkokrát realizoval kontroly bez zistených nedostatkov. On nemá problém sprístupniť poľnohospodárske pozemky, ku ktorým má vlastnícky alebo nájomný právny vzťah, ktoré sú jeho pracovným prostriedkom. Má k dispozícii 15 árový pozemok, záhradu za rodičovským domom, kde má dva fóliovníky a jeden skleník, kde pestuje paradajky, uhorky šalátové, mäta. Na 3 hektároch pozemku na konci ulice pestuje obilniny. Na týchto dvoch pozemkoch realizuje všetku svoju podnikateľskú činnosť, ktorá mu prináša zisk.

5. Osoba oprávnená na výživné sa písomným vyjadrením zo dňa 20.01.2019 vyjadrila k vyjadreniu navrhovateľa. Uviedla, že každá časť vety má nepravdivý dodatok, ktorý si prispôsobuje navrhovateľ v jeho prospech. Niektoré fakty sú úplne vymyslené. Príkladom je jej údajný pobyt v USA a Tunisku. V týchto krajinách nikdy nebola. Bola pracovať v Španielsku jedno leto a s matkou boli na dovolenke v Turecku. V decembri sa vrátila zo študijného pobytu vo Francúzsku.

6. Zástupkyňa osoby oprávnenej na výživné sa písomným podaním zo dňa 18.01.2019 vyjadrila k vyjadreniu navrhovateľa. Uviedla, že tvrdenia navrhovateľa vo vyjadrení sú nepravdivé a nezmysly.

7. Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 04.02.2019 oznámil súdu, že žiada o dodatočné prešetrenie pomerov a to prešetriť výpis LV č. XXXX kat. úz. K. U., pripojiť stavebné povolenie č. 996/2012-006-IJ-177b, V 2178/2014-p.z.261/15, kvitanciu, Z 5/15-p.z.209/15. Uviedol, že jeho bývalá manželka žije v spoločnej domácnosti s L. M. v novostavbe, zapísanej na LV č. XXXX ako rozostavaný záhradný dom, v K. U. vyše 3 roky. Nie je pravdou, že býva v trojizbovom byte v K. U., tento byt je dlhodobo prázdny, neobývaný. Žiada tiež prešetriť, kto je vlastníkom osobného motorového vozidla ŠPZ ZM565BZ. Má tušenie, že osobný automobil vlastní zamestnávateľ bývalej manželky L. M., je možné, že auto je napísané na jeho firmu, navrhuje prešetriť túto skutočnosť cez evidenciu motorových vozidiel, navrhuje ho vypočuť ako svedka. Navrhol brať do úvahy skutočnosť, že bývala manželka má výhody z užívania tohto motorového vozidla, teda má o to vyšší príjem a môže osobe oprávnenej na výživné poskytnúť viac finančných prostriedkov a má len jednu vyživovaciu povinnosť. On má tri vyživovacie povinnosti, k trom deťom a k manželke. Navrhol prešetriť výšku rodinných prídavkov na osobu oprávnenú na výživné a výsluch osoby oprávnenej na výživné, ktorá nebola vypočutá v konaní a vo svojom vyjadrení sa priznáva, že si privyrába. Navrhol zisťovať výšku jej zárobku a zamestnávateľov, u ktorých pracuje. Uviedol, že zhoršený zdravotný stav jeho manželky naďalej pretrváva, má obličkové kamene a zápaly, časté

závraty pokračujú, čo ho výrazne obmedzuje v jeho práci, v takej situácii musí prísť z práce domov, postarať sa o manželku a obidve deti. Jeho zdravotný stav sa nezlepšil, výrasty na chodidle ľavej nohy, ktoré sa mu znovu v januári 2019 objavili, ho výrazne obmedzujú v jeho práci, ak neustúpia, bude musieť podstúpiť ďalšiu liečbu. Tiež zdravotný stav jeho syna Rastislava, ktorý nerozpráva, sa nezlepšil, absolvovali ďalšie vyšetrenia, ďalšie ich čakajú v marci v Národnom ústave detských chorôb v Bratislave na Kramároch. Z toho dôvodu, že nerozpráva, sa v predškolskom zariadení nezapája do náročnejších aktivít, tým nenapreduje vo vývoji, podľa vyjadrení riaditeľky škôlky potrebuje špeciálny pedagogický prístup a dozor- navštevovať špeciálnu škôlku v K. U., čo si vyžaduje aj výraznú intervenciu zo strany rodičov, čo je časovo oveľa náročnejšie ako u zdravého dieťaťa, s čím budú súvisieť ďalšie zvýšené finančné náklady, pretože ho bude musieť denne vozit' autom do Zlatých Moraviec, čo bude denne 20 km.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania je potrebné zrušiť podľa ustanovenia § 389 ods.1 písm. b) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie v týchto častiach na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods.1 CSP.

9. Podľa § 389 ods.1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Povinnosť súdov rozhodnutie odôvodniť v súlade s vyššie citovaným ustanovením je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z článku 36 a nasledujúcich Listiny základných práv a slobôd, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

11. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Prihliadajúc na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto napadnutej zamietajúcej časti nespĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle 220 CSP (absentuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia) a preto ho možno považovať z pohľadu vyššie uvedeného za nepreskúmateľné v takej miere, že došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces. Je tomu tak z nižšie uvedených dôvodov.

12. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

13. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

14. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

15. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Podľa § 63 ods.1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

17. Hypotéza v § 63 ods.1 Zákona o rodine v prípade takejto zákonom kvalifikovanej činnosti predpokladá vznik určitých povinností rodiča v súvislosti s konaním o určenie výživného, z procesného hľadiska dochádza k prenosu povinnosti tvrdenia a dôkazného bremena na povinnú osobu, ktorá je povinná preukázať pred súdom príjmy z inej než závislej činnosti, predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Zákonná domnienka výšky príjmu ako prostriedok objektivizácie príjmov povinného má nastúpiť, "ak si rodič nesplní túto povinnosť". Nejde len o jednu, ale o viacero povinností, pričom nesplnením hociktorej z nich dochádza k stavu, že súd si nemôže urobiť správny a úplný záver o pomeroch povinnej osoby, preto nastupuje predmetná fikcia. Ide o domnienku mesačného príjmu. Z takto ustálenej sumy potom súd pri zhodnotení všetkých hľadísk pre určovanie výšky výživného určí jej konkrétnu výšku. Takto určenú sumu súd nemôže nijako meniť na základe iných skutočností. Ak si povinný rodič uvedené povinnosti nesplní, domnienka nastupuje obligatórne, súd nemôže uvažovať o jej použití. Naproti tomu v prípade splnenia vymedzených povinností povinným rodičom súd k aplikácii domnienky nemôže pristúpiť.

18. Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

19. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

21. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

23. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na dobu, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a podobne. Spolu s § 75 a nasl. Zákona o rodine je možné vyvodiť faktory, ktorých kombinácia priamo vplyva na stanovenie výšky výživného v súdnom konaní. Na strane povinného sú to v prvom rade jeho zárobkové schopnosti a možnosti, majetkové pomery, životná úroveň, počet iných vyživovacích povinností a výška príspevku iných povinných k týmto oprávneným. Na strane dieťaťa treba prihliadnuť

na jeho oprávnené potreby s ohľadom na jeho vek, zdravotný stav, záujmy, prípravu na budúce povolanie, majetkové pomery dieťaťa, ďalej na výšku výživného, ktoré poskytujú iné povinné osoby, napríklad druhý rodič, na ich schopnosti a možnosti, prípadne majetkové pomery a počet vyživovacích povinností.

24. V § 78 ods. 1 Zákona o rodine je zakotvená zásada, podľa ktorej už stanovené výživné je možné zmeniť, ak dôjde k podstatnej zmene pomerov, pričom stanovené výživné má zodpovedať pomerom, za ktorých bolo stanovené. Ak dôjde k podstatnej zmene pomerov, musí sa to premietnuť i pri úprave vyživovacej povinnosti, pričom zmena pomerov je dôvodom na podanie návrhu na začatie konania, prípadne môže súd začať konať aj bez návrhu, ktoré konanie sa môže skončiť novou súdnou úpravou výživného.

25. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celistvo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami ako i majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyiac súd prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

26. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

27. Odvolací súd dospel v danej právnej veci k záveru, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti neobsahuje dostatok skutkových a právnych záverov v tom smere, že z neho nevyplýva, na základe akých preukázaných okolností došlo k zmene pomerov v rozhodnom období v zmysle ustanovenia § 78 ods.1 Zákona o rodine na strane navrhovateľa, ako aj na strane osoby oprávnenej na výživné, ktorá zmena pomerov odôvodňovala zmenu výšky výživného v rozhodnom období na osobu oprávnenú na výživné práve vo výške určenej súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku teda nevyplýva, či a na základe akých vykonaných dôkazov boli v konaní preukázané také okolnosti, ktoré sa závažným spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov konania (osoby oprávnenej na výživné, navrhovateľa ako osoby povinnej platiť výživné), v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o úprave vyživovacej povinnosti navrhovateľa k osobe oprávnenej na výživné, ktoré odôvodňujú zmenu rozhodnutia súdu o výživnom na osobu oprávnenú na výživné. Je tomu tak z dôvodu, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nevyplývajú dostatočné skutkové a právne závery v tom smere, z akých bežných, príp. zvýšených mesačných výdavkov osoby oprávnenej na výživné a z akých zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov, ako aj osobných a rodinných, zdravotných pomerov navrhovateľa súd prvej inštancie vychádzal v rozhodnom období (keď navrhovateľ žiadal znížiť výživné počnúc dňom 01.08.2018), oproti odôvodneným mesačným výdavkom osoby oprávnenej na výživné a zárobkovým možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom, ako aj osobným a rodinným, zdravotným pomerom navrhovateľa v čase predchádzajúcej súdnej úpravy výživného. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že tieto právne relevantné rozhodujúce skutočnosti v danej právnej

veci súd prvej inštancie dostatočne neskúmal a nevykonal v tomto smere dostatočné dokazovanie a potom ani nemohol vykonať v tomto smere relevantné porovnanie pomerov na strane účastníkov konania v čase predchádzajúcej súdnej úpravy s pomermi na strane účastníkov konania v súčasnej dobe a prijať úplné skutkové a právne závery vo veci zníženia vyživovacej povinnosti navrhovateľa na osobu oprávnenú na výživné.

28. V prípade navrhovateľa, ktorý mal v rozhodnom období príjmy z inej než závislej činnosti, súd prvej inštancie v danej právnej veci v rozpore so Zákonom o rodine neaplikoval a nepostupoval v súlade s ustanovením § 63 ods.1, 2 Zákona o rodine, keď ustanovenie § 63 ods.1 Zákona o rodine v prípade takejto zákonom kvalifikovanej činnosti predpokladá vznik určitých povinností rodiča v súvislosti s konaním o určenie výživného, keď z procesného hľadiska dochádza k prenosu povinnosti tvrdenia a dôkazného bremena na povinnú osobu a to k povinnosti preukázať pred súdom príjmy z inej než závislej činnosti, k povinnosti predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov (listy vlastníctva preukazujúce majetkové pomery týkajúce sa nehnuteľností, stavy účtov a vkladov v bankách, register cenných papierov, doklady o vlastníctve motorových vozidiel, resp. akýchkoľvek cenností), k povinnosti umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Odvolací súd zdôrazňuje, že vzhľadom na zisťované okolnosti, je oprávnená aj požiadavka voči osobe oprávnenej na výživné, aby poskytla podľa svojich znalostí informácie o majetkovej podstate povinnej osoby, častiach majetku, ktoré nie sú predmetom verejných registrov. V predmetnom konaní platí vyšetrovacia zásada, preto súd musí vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci nenavrhli, preto neuvedenie takýchto skutočností pre osobu oprávnenú na výživné neznamena nepriaznivý výsledok konania. Zákonná domnienka výšky príjmu ako prostriedok objektivizácie príjmov povinného má obligatórne nastúpiť, ak si navrhovateľ ako rodič nespĺní túto povinnosť. V prípade splnenia vymedzených povinností navrhovateľom, súd k aplikácii domnienky nemôže pristúpiť a bude pri posudzovaní danej právnej veci postupovať aj v súlade s ustanovením § 63 ods.2 Zákona o rodine a posudzovať charakter, opodstatnenosť výdavkov navrhovateľa vzhľadom na vykazované vyššie výdavky zo strany navrhovateľa podľa daňového priznania v spise za roky 2016, 2017. Ak súd dospeje k záveru, že určité výdavky nie sú nevyhnuté, bude vychádzať v danej veci z potencionálneho príjmu, ako keby k realizácii uvedených výdavkov nedošlo. Ide však len o výdavky uplatňované v súvislosti s výkonom inej než závislej činnosti. Súd prvej inštancie po vysporiadaní s príjmom navrhovateľa v rozhodnom období z vyššie uvedeného pohľadu, vrátane jeho celkových majetkových pomerov (ku ktorým majetkovým pomerom sa vyjadroval navrhovateľ len v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7C/88/2010, v ktorom pripojenom spise sú založené listy vlastníctva k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve, resp. v spoluvlastníctve navrhovateľa) sa vysporiada s vecou aj z pohľadu zvýšenia počtu vyživovaných osôb zo strany navrhovateľa v rozhodnom období, ako aj z pohľadu tvrdených zvýšených výdavkov navrhovateľa v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom navrhovateľa a členov jeho rodiny, ktorých dôvodosť a výšku je navrhovateľ povinný súdu preukázať a vysporiada sa s vecou aj s ohľadom na bytové pomery navrhovateľa. V danej právnej veci súd prvej inštancie v ďalšom konaní bude zisťovať, aké odôvodnené výdavky mala v rozhodnom období osoba oprávnená na výživné, príp. či mala v rozhodnom období príjem takého charakteru a výšky, ktorý úplne, príp. čiastočne pokrýval jej odôvodnené mesačné výdavky v rozhodnom období alebo nemala taký príjem a v akej výške prispievala v rozhodnom období na tieto odôvodnené výdavky osoby oprávnenej na výživné matka osoby oprávnenej na výživné s ohľadom na jej zárobkové schopnosti, možnosti a majetkové pomery v rozhodnom období.

29. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti nevyplývala odpoveď na vyššie uvedené otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, ktoré dostatočne objasňujú skutočný a právny základ rozhodnutia.

30. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods.2 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať tak, ako je vyššie uvedené odvolacím súdom.

31. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).